

Ομιλία Αρχηγού Ελληνικής Αστυνομίας, στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής (26-07-2011)

Είναι εξαιρετική η τιμή που μου γίνεται να βρίσκομαι σήμερα ενώπιόν σας. Είναι, αν δεν κάνω λάθος, η πρώτη φορά που Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας καλείται να εκφράσει τις απόψεις του, αλλά και να δώσει εξηγήσεις σε ένα διακομματικό έλεγχο της Βουλής.

Θα ήθελα να ξεκινήσω την ομιλία αυτή καταθέτοντας την αγωνία μου, για το πώς εξελίσσεται το θέμα της βίας σήμερα στην χώρα μας. Μετά τα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια του 2007 και το Δεκέμβριο του 2008, παρατηρείται στην χώρα μας μία συνεχής κλιμάκωση της βίας. Ιδιαίτερα δε το τελευταίο διάστημα λαμβάνει πολύ ανησυχητικές διαστάσεις.

Είναι η βία που βιώνουμε κατά τη διάρκεια των συγκεντρώσεων, είναι η αθλητική βία, που είναι εξίσου πολύ σοβαρή μορφή βίας. Έχουμε την τρομοκρατία, έχουμε τη βία που ασκείται από διαφορές εγκληματικές οργανώσεις, σήμερα κυρίως με τη χρήση μακρύκαννων όπλων, τα γνωστά καλάσνικοφ. Στη χώρα μας, μέσα στις αστικές περιοχές, είναι καθημερινή η χρήση του καλάσνικοφ. Η έννοια του MP-5 και του ΟΥΖΙ έχει ξεχαστεί πλέον στην ελληνική κοινωνία. Είμαστε η μόνη ευρωπαϊκή χώρα, η οποία καθημερινά δέχεται επιθέσεις, γίνονται ληστείες με μακρύκαννα όπλα τύπου καλάσνικοφ. Καθημερινά πλέον και μάλιστα μέσα στην αστική περιοχή. Υπάρχει ακόμη και μια νέα μορφή βίας, η ηλεκτρονική βία, ας μου επιτραπεί να την ονομάσω έτσι και εννοώ αυτή τη μορφή βίας που διαμορφώνεται μέσα από τα blogs.

Σε ό,τι έχει σχέση με το θέμα της βίας, που παρατηρείται κατά τη διάρκεια των συγκεντρώσεων, βλέπουμε ότι διαμορφώνεται μια τάση ριζοσπαστικοποίησης στις μικρές ηλικίες, όπου πλέον τυγχάνουν εκμετάλλευσης από τις ειδικές ομάδες των αναρχικών, οι οποίοι βρίσκουν εύκολη τη δυνατότητα να παρεισφρύουν μέσα

στις συγκεντρώσεις που γίνονται ειρηνικά και την κατάλληλη στιγμή, εκμεταλλευόμενοι το ότι είναι διάχυτοι εκεί μέσα, να δημιουργούν επιθέσεις με σφοδρότητα. Μάλιστα το τελευταίο διάστημα παρατηρείται, και κυρίως μετά και την Κερατέα -και λίγο πριν την Κερατέα, αλλά και στην Κερατέα- μια όξυνση. Βλέπουμε μία

προοδευτική πλέον επιχειρησιακή αναβάθμιση στα μέσα τα οποία χρησιμοποιούν και επιτρέπτε μου να τα καταγράψω.

Παρατηρούμε ότι οι κλασικές εμπρηστικές βόμβες μολότοφ -και εδώ κύριε Πρόεδρε θέλω να καταθέσω την αγωνία μου- τείνουν να θεωρηθούν από την ελληνική κοινωνία ότι είναι παιδικό άθλημα, δηλαδή σαν να λέμε έπεσαν τόσες μολότοφ και δεν συμβαίνει τίποτα, ενώ είναι όπλο και θυμίζω ότι χρησιμοποιήθηκε από τους Ρώσους στο Στάλινγκραντ για την αναχαίτιση των Γερμανών. Παρατηρούμε, ότι η κλασική μολότοφ που γνωρίσαμε το τελευταίο διάστημα από εμπρηστική γίνεται εκρηκτική. Μέσα στις μολότοφ χρησιμοποιούν αυτό που κοινώς λέμε τις κινέζικες γουρούνες. Τα βεγγαλικά αυτά έχουν ισχυρή ποσότητα εκρηκτικής ύλης και μαζί με την έκρηξη παράγεται ένας εκκωφαντικός θόρυβος.

Έχουμε τραυματισμούς αστυνομικών, οι οποίοι έχουν χάσει την ακοή τους ή έχουν υποστεί μεγάλο βαθμό βαρηκοΐας, διότι σκάνε κοντά τους. Επίσης, μέσα στις μολότοφ βάζουν και ρινίσματα σιδήρου για να προκαλέσουν τραυματισμούς ή τοποθετούν παχύρρευστα υγρά για να «καθίσουν» πάνω στις στολές των αστυνομικών και να προκαλέσουν εγκαύματα.

Χρησιμοποιούνται τόξα, οι λεγόμενες βαλλίστρες που εκτοξεύουν βέλη. Αεροβόλα όπλα, σφεντόνες που ρίχνουν μπουλόνια και κροτίδες σε μεγάλη απόσταση. Είχαμε μάλιστα πρόσφατα τον τραυματισμό

ενός Υπαστυνόμου, εδώ στην ανωφέρεια της Βουλής.

Είδαμε καθρόνια μεγάλου μήκους και σιδερόβεργες, πέτρες, μάρμαρα να εκτοξεύονται σε μεγάλη απόσταση. Εδώ πλέον βλέπουμε τι? Ορισμένοι αποφεύγουν να φέρνουν μολότοφ -όταν η συγκέντρωση γίνεται σε χώρους που φοβούνται τους προελέγχους- επειδή αν συλληφθεί κάποιος με μολότοφ πάνω του, ασκείται συνήθως δίωξη κακουργηματικού χαρακτήρα σε βάρος του. Έτσι, εάν δεν είναι σε χώρο που μπορούν με ασφάλεια να προμηθευτούν τις μολότοφ, τότε παίρνουν μαζί τους βαριοπούλες ή άλλα όργανα, με τα οποία εύκολα μπορούν να σπάσουν μάρμαρα και να τα χρησιμοποιήσουν εναντίον των αστυνομικών δυνάμεων, διότι κατά τα στάδια των προελέγχων αυτά τα αντικείμενα δεν αποτελούν αδικήματα. Με αυτό τον τρόπο εξασφαλίζουν την ασφαλή τους προσέλευση στους χώρους, εάν βέβαια οι προσυγκεντρώσεις δεν γίνονται σε κάποιους χώρους, όπως για παράδειγμα είναι το Μουσείο, όπου εκεί εκμεταλλεύονται το πανεπιστημιακό άσυλο. Επειδή καθίσταται αδύνατος ο προελέγχος από πλευράς αστυνομικών δυνάμεων μέσα από το Πολυτεχνείο χρησιμοποιούν τέτοιου είδους μεθοδεύσεις για να μπορούν να κατεβαίνουν στις συγκεντρώσεις πλήρως εξοπλισμένοι.

Χρησιμοποιούν πυροσβεστήρες κόνεως, ατομικούς πυροσβεστήρες ή μεγάλους για δημιουργία θολού περιβάλλοντος προκειμένου να μην μπορούν να αντιδράσουν οι αστυνομικές δυνάμεις. Η σκόνη από τον πυροσβεστήρα δημιουργεί προπέτασμα όπου χάνεται η ορατότητα με αποτέλεσμα να δέχονται επιθέσεις οι αστυνομικοί με πέτρες, μπουλόνια και άλλα αντίστοιχα αντικείμενα και να μην μπορούν να δουν από πού τους έρχονται.

Έχουμε καπνογόνες βόμβες και ειδικά το διήμερο 28 και 29 ο όγκος των καπνογόνων που έπεσαν από πλευράς διαδηλωτών σε βάρος των αστυνομικών και η χρήση των πυροσβεστήρων ήταν απίστευτη. Δημιουργήθηκε ένα ασφυκτικό περιβάλλον από τον καπνό που υπήρχε από τις φωτιές που άναβαν και παράλληλα επιβαρύνονταν και από τη χρήση των δακρυγόνων.

Επιπλέον, τελευταία έχουμε μία αυξημένη χρήση των λέιζερ υψηλής ισχύος κατά των αστυνομικών δυνάμεων. Ρίχνουν ομαδικά λέιζερ πάνω στις δυνάμεις των MAT προκειμένου να τους τυφλώσουν, να μην μπορούν να δουν. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι εκτός από την προσωρινή τύφλωση πολλές φορές υπάρχει και κίνδυνος πρόκλησης πολύ σημαντικών βλαβών στην όραση, όταν εστιάζει υψηλής ισχύος

λέιζερ για μεγάλο χρονικό διάστημα στην κόρη.

Τελευταία μάλιστα έχουμε δει ότι χρησιμοποιούν και αμπούλες με χρώματα, τα οποία ρίχνουν εναντίον μας για να σκεπάσουν τα κράνη και τις μάσκες για να μην μπορεί να υπάρξει ορατότητα. Δυστυχώς έχουμε δεχτεί και καυστικά οξέα, υπάρχουν αστυνομικοί των MAT με εγκαύματα, καθώς με το καυστικό οξύ κάηκε η στολή τους και έπαθαν εγκαύματα στο σώμα. Τελευταία είχαμε και μπουκάλια με ούρα, μπροστά στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη, όπου εκτοξεύονταν συστηματικά εναντίον των δυνάμεων των MAT.

Και το μεγάλο πρόβλημα μας είναι ότι σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, **εκμεταλλεύονται τη δυνατότητα** να εισέρχονται ασφαλώς μέσα στο μεγάλο πλήθος των συγκεντρωμένων, που προσέρχονται πολύ ειρηνικά, αλλά είτε δεν λαμβάνουν τα μέτρα της περιφρούρησης για χ λόγους ή εν πάση περιπτώσει όπως συνέβαινε και τελευταία ένα μεγάλο μέρος αυτών που κατέβαιναν στις διαδηλώσεις δεν είχαν και την εμπειρία των διαδηλώσεων.

Διαπιστώσαμε ότι δημιουργείται και είναι γνωστό αυτό, και η ψυχολογία το εξηγεί, πολλές φορές λόγω των επιθέσεων των αστυνομικών εναντίον των προσώπων αυτών, και μια **ψυχο-υποστήριξη** από ευρύτερα στρώματα ατόμων που ήταν μέσα στη συγκέντρωση και δημιουργούσαν φραγμούς προστασίας όταν προσπαθούσαν να επιχειρήσουν οι δυνάμεις την απώθησή τους ή ενδεχομένως τη σύλληψή τους. Σε αυτές τις περιπτώσεις είναι αρκετά δύσκολη η σύλληψη διότι και τις απαιτούμενες δυνάμεις από πλευράς αριθμού δεν διαθέτουμε, αλλά πρωτίστως είναι η ενέργεια μέσα σ' ένα πλήθος. Η διενέργεια σύλληψης εγκυμονεί σοβαρότατους κινδύνους. Μπορεί να έχουμε απώλεια ανθρώπινων ζωών ή σοβαρούς τραυματισμούς. Πάνω από όλα στον επιχειρησιακό σχεδιασμό προέχει η διασφάλιση της ανθρώπινης ζωής.

Κύριε Πρόεδρε με όλο το σεβασμό, επιτρέψτε μου να σας μεταφέρω την αγωνία μου ότι **η άλλη πλευρά επιδιώκει να υπάρξει νεκρός αυτή την περίοδο**. Παρατηρείται μία πολύ μεγάλη, μία ανησυχητική κλιμάκωση και μέσα στους ιδίους πυρήνες από τους αναρχικούς, από τους μπαχαλάκιδες, από τις ίδιες τις εστίες της Μεσολογγίου, της Ναβαρίνου και τα γνωστά αυτά τα οποία βιώσαμε.

Παράλληλα, όμως, θέλω να επισημάνω ότι δημιουργείται μεν το τελευταίο διάστημα και μία θα έλεγα φασίζουσα, **ακροδεξιός προσέγγισης βία**, η οποία δεν έχει προς το παρόν τις διαστάσεις που έχει η από πλευράς αναρχικών βία. Κυρίως εκδηλώνε-

ται με επιθέσεις εναντίον αλλοδαπών ή προσπαθούν να δημιουργήσουν και να προσελκύσουν ευρύτερα στρώματα υποστήριξης σε περιοχές που υποφέρουν από τη μεγάλη παρουσία παράνομων αλλοδαπών στη χώρα ή με επιθέσεις εναντίον χώρων λατρείας μουσουλμάνων που λειτουργούν μεν παράνομα, αλλά χρησιμοποιούνται ως χώροι λατρείας.

Είδαμε τελευταία στο Σύνταγμα και **μία περίεργη θα έλεγα συνεύρεση ατόμων του αναρχικού χώρου** και ορισμένων που διακατέχονται από τέτοιες φασίζουσες ακροδεξιές απόψεις να δημιουργούν επιθέσεις ή να ανέχεται η μία πλευρά την άλλη και να μην συγκρούονται μεταξύ τους, όπως συνέβαινε κατά το παρελθόν, στις επιθέσεις εναντίον των αστυνομικών δυνάμεων και κυρίως σε αυτές που είχαν στόχο το Κοινοβούλιο.

Εκείνο δε, που είναι ας πούμε πάλι ανησυχητικό, είναι ότι το τελευταίο διάστημα, θα έλεγα ίσως, ότι είμαστε και η μονή Ευρωπαϊκή χώρα που το Κοινοβουλευτικό της πολίτευμα στοχεύεται ευθέως, στοχεύεται ευθέως η Βουλή. Κεντρικό σύνθημα είναι η επίθεση στη Βουλή, η κατάληψή της. Είδαμε ότι στις 29 του μηνός τα επεισόδια άρχισαν από μία συντονισμένη επίθεση. Πάνω από χίλια άτομα, κατάλληλα εξοπλισμένα έπεσαν στο φραγμό που είχαμε δημιουργήσει με τα δίφραχτα. Μάλιστα δημιουργήσαμε το φραγμό με τα δίφραχτα, στο πλαίσιο της επιχειρησιακής δράσης, για να οριοθετήσουμε έναντι αυτών που φέρονταν ότι ήθελαν να διαδηλώσουν ειρηνικά, ότι μέχρι εκεί μπορούν να πλησιάζουν, να αποφύγουμε τη σώμα με σώμα αντιπαράθεση. Γι' αυτό είχαμε τοποθετήσει τα δίφραχτα και ήμασταν αρκετά πίσω. Υπήρξε πολύ συντονισμένη επίθεση, σήκωσαν τα δίφραχτα στον αέρα, τα έσπασαν με αποτέλεσμα να υπάρξει προσωρινή οπισθοχώρηση των διμοιριών που ήταν μπροστά.

Με συνεχείς αγώνες, με συνεχείς επιθέσεις, με σφοδρότητα επιθέσεων -έχω μια πληθώρα φωτογραφιών- φαίνεται ότι οι δρόμοι είχαν ουσιαστικά μετατραπεί σε όχθες ποταμών από την πέτρα. Αυτό δε που φώναζαν και είναι καταγεγραμμένες οι συνομιλίες των συναδέλφων, είναι ότι «δεν αντέχουμε άλλο, μας έχουν κτίσει». Κατά ομολογία και του δημάρχου Αθηναίων είναι πάνω από 20 τόνους η πέτρα και το μάρμαρο που έπεσε στην πλατεία Συντάγματος.

Επίσης, θέλω να επισημάνω ότι από τις 5-5-2010

που υπήρξε το τραγικό γεγονός να καούν τα τρία άτομα στη Marfin, υπήρξε μία κάμψη από πλευράς παρουσίας των αναρχικών και των επεισοδίων. Βλέπουμε όμως ότι στην πορεία, με την πρώτη ευκαιρία που τους δίδεται από τον Νοέμβριο του '10, αλλά κυρίως με την Κερατέα, όπου και αυτό είναι ένα σημαντικό γεγονός, βλέπουμε μια συνταύτιση των αναρχικών που έφυγαν από την Αθήνα και πήγαν στην Κερατέα. Εκεί συμμαχούσαν μαζί με την τοπική κοινωνία, η οποία τοπική κοινωνία εν πάση περιπτώσει διεκδικούσε αυτό το όποιο θεωρούσε δίκαιο.

Αυτό που έγινε στην Κερατέα, είναι κάτι το πρωτόγνωρο, μία ανησυχητική ζύμωση, καθώς η Κερατέα είναι μία φιλήσυχη περιοχή, μία περιοχή που παραδοσιακά διατηρεί θα έλεγα και φιλικές σχέσεις με την αστυνομία. Παρατηρήθηκε αυτό το κράμα της ανοχής της δράσης των αναρχικών εκεί, και μάλιστα έχουμε δεχτεί στην Κερατέα, ευθείες βολές με κυνηγετικά όπλα, ενώ υπήρξε και τραυματισμός συναδέλφου. Εκεί παρουσιάζεται μία μεγάλη αναβαθμισμένη επιχειρησιακή δράση από πλευράς αναρχικών και απεφεύχθησαν τα χειρότερα με τη ψυχραιμία που έδειξαν κάποιοι από την πλευρά της τοπικής κοινωνίας της Κερατέας, αλλά κυρίως από τη μεγάλη πραγματικά ψυχραιμία που έδειξαν και οι δυνάμεις των ΜΑΤ. Διότι υπήρξε για πάρα πολλούς μήνες ένας εγκλωβισμός των δυνάμεων μας, καθώς καθημερινά εκεί γίνονταν ένας πραγματικός πόλεμος.

Μάλιστα θέλω να τονίσω και εκ νέου ανησυχητικά γεγονότα όπως το θέμα της Marfin. Εκεί ρίφθηκαν μολότοφ μέσα σε μία τράπεζα που είχε κόσμο -κάτι που δεν μπορούμε να το θεωρήσουμε ως τυχαίο γεγονός- διότι μετέπειτα επακολούθησαν και άλλα γεγονότα ανάλογων περιστατικών. Έχουμε την επίθεση στο Α. Τ. Εξαρχείων που έγινε τελευταία, όπου στη συνέχεια στη λαϊκή αγορά των Εξαρχείων σταματούν δικυκλιστή της Ασφάλειας που περνούσε από εκεί και βάζουν φωτιά στη μηχανή, ενώ αντιλαμβάνονταν ότι υπάρχει πάντα ο κίνδυνος το ντεπόζιτο να εκραγεί. Δυστυχώς εκρήγνεται η μηχανή και τραυματίζονται τρεις πολίτες, εκ των οποίων οι δυο πολύ σοβαρά, μάλιστα ο ένας κινδύνεψε να χάσει και τη ζωή του.

Έχουμε επίσης στις 28 και 29 οργανωμένες επι-

θέσεις εναντίον τραπεζών. Στη Eurobank τη στιγμή που υπήρχαν μέσα υπάλληλοι έριξαν μολότοφ με άμεσο κίνδυνο να καούν οι υπάλληλοι. Έγινε ειδική επιχείρηση των διμοιριών για να τους απελευθερώσουμε, όπως έγινε ειδική επιχείρηση και στην Αγροτική και στην Εμπορική, καθώς και σε μία σειρά άλλων τραπεζών. Οι επιθέσεις που έγιναν στο King George, στο Plaza, στη Μεγάλη Βρετανία ήταν ευθείες επιθέσεις εναντίον ξενοδοχείων τη στιγμή που γνώριζαν ότι μέσα υπάρχουν πολίτες. Έχουμε, δηλαδή, μία πάρα πολύ ανησυχητική κλιμάκωση αυτής της βίας.

Συνεχίζοντας θα ήθελα, να αναφερθώ και στο θέμα της **αθλητικής βίας**. Η αθλητική βία σήμερα δεν παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά, τα οποία γνωρίσαμε εμείς όταν ήμασταν νέοι, εκείνα των οπαδικών συγκρούσεων. Σήμερα έχει υπεισέλθει ο χουλιγκανισμός, έχει υπεισέλθει ο αναρχισμός, έχει υπεισέλθει και εδώ μια μικρή μερίδα ακραίας φασίζουσας ακροδεξιάς αντίληψης και πραγματοποιούν ραντεβού θανάτου.

Πέρσι προλάβαμε πάρα πολλά. Έχουμε οργανωμένες επιθέσεις εναντίον γραφείων συνδέσμων, έχουμε πάρα πολλές επιθέσεις που γίνονται εκτός αγωνιστικού χώρου, αλλά και εντός αγωνιστικού χώρου και παρά τα αυστηρά μέτρα που λαμβάνουμε -επειδή το πλαίσιο της νομοθεσίας είναι τέτοιο σήμερα που να υπάρχει έτσι και μια θα έλεγα όχι και τόσο αποτελεσματική αντιμετώπιση του όλου αυτού θέματος- βλέπουμε να υπεισέρχονται μέσα και τα βαρελότα και τα εκρηκτικά. Από πλευράς οργανωμένων οπαδών βλέπουμε ότι υπάρχουν πολλοί που δεν έχουν καμία σχέση με την υποστήριξη της ομάδας, αλλά βρίσκονται και μέσα άτομα, τα οποία ενδεχομένως αν τους ρωτήσετε πόσο είναι το αποτέλεσμα του αγώνα να μην το γνωρίζουν. Πηγαίνουν για να καταστρέψουν.

Επιτρέψτε μου τώρα να αναφερθώ και στην τρομοκρατία. **Έχει λάβει θα έλεγα μία πολύ μεγάλη, μία ανησυχητική διάσταση το θέμα της τρομοκρατίας.** Δεν έχει καμία σχέση η τρομοκρατία σήμερα με την τρομοκρατία που γνωρίζαμε παλιά, κατά την περίοδο της μεταπολίτευσης με τη 17 Νοέμβρη και λοιπά. Έχει κατέβει σε μικρές ηλικίες, υπάρχει η αντίληψη του χάους και της καταστροφής. Μέσα από μία επίπονη και συντονισμένη δράση αυτό τον ενάμιση χρόνο έχουμε

συλλάβει 31 άτομα. Έχουμε συλλάβει τα άτομα του Επαναστατικού Αγώνα, έχουμε συλλάβει και έναν μεγάλο αριθμό σε συνέχεια των συλλήψεων που υπήρξαν το καλοκαίρι του 2009 για τους Πυρήνες.

Έχουμε συλλάβει και άτομα, τα οποία ήταν έτοιμα να επιχειρήσουν μεγάλες τρομοκρατικές ενέργειες διότι οι εκρηκτικές ποσότητες που κατασχέσαμε ήταν πάρα πολύ μεγάλες. Είχαν βόμβες των 70 και 80 κιλών, έτοιμες, αυτοσχέδιες, τις οποίες θα χρησιμοποιούσαν και τους προλάβαμε εν τω πράττεσθαι, πριν βγουν από τη γιάφκα και πάνε να τις τοποθετήσουν. Βλέπουμε μία ανησυχητική θα έλεγα ευκολία στον εξοπλισμό τους. Έχουμε κατασχέσει οπλοστάσια ολόκληρα με όπλα αχρησιμοποίητα, «καθαρά», τα οποία δεν φαίνονται να έχουν εμπλοκή σε άλλες τρομοκρατικές ενέργειες. Και αυτό δημιουργεί πολύ μεγάλο προβληματισμό ως προς την ευκολία πλέον της διακίνησης και του εφοδιασμού τους με όπλα και νέα άτομα, τα οποία αποδεικνύονται αδότακτοι χρήστες των όπλων αυτών. Στην τελευταία σύλληψη στην Πεύκη σε ένα έλεγχο τυχαίο που επιχείρησε να κάνει πλήρωμα της Άμεσης Δράσης, όπου και υπήρξε σύγκρουση είδαμε ένα άτομο 21 ετών, το οποίο είχε εξαφανιστεί από το σπίτι του, 21 ετών να ζει σε καθεστώς καθαρής παρανομίας να πυροβολεί αστυνομικό σχεδόν εξ επαφής στο στήθος.

Ο τρόπος των κινήσεων, των επαφών και του συνωμοτισμού που ακολουθούν είναι πραγματικά για να διδάσκονται σε πολύ αναβαθμισμένη υπηρεσία πληροφοριών.

Σε ό,τι έχει σχέση με το θέμα των εγκληματικών ενεργειών και εδώ όπως σας είπα και στην αρχή εκφράζω την αγωνία μου. **Είμαστε η μόνη χώρα στην Ευρώπη που δεχόμαστε αυτό τον καταγιοισμό από τα καλάσνικοφ καθημερινά.** Έχουμε συνεχώς συγκρούσεις και καταδιώξεις με σοβαρούς τραυματισμούς αστυνομικών, συλλήψεις επί αυτοφώρω δραστών, αλλά πρέπει να δούμε ότι μέχρι πριν από λίγο η κατοχή καλάσνικοφ ήταν πλημμέλημα. Έγινε μια προσπάθεια, έγινε κακούργημα με προβλεπόμενη ποινή μέχρι 10 έτη, αλλά με το ισχύον καθεστώς προφυλακίσεως ουσιαστικά είναι πολύ δύσκολο κάποιος που συλλαμβάνεται με καλάσνικοφ να

προφυλακιστεί.

Έχω ορισμένους προβληματισμούς σε ό,τι αφορά το θέμα της νομοθετικής παρέμβασης, διότι ορισμένες μορφές ένοπλης βίας δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο, με τον οποίο αντιμετωπίζεται ο κοινός παραβάτης ή ένας απλός εγκληματίας.

Συνεχίζοντας την τοποθέτησή μου θα ήθελα να αναφερθώ σε μία **σύγχρονη μορφή ψυχολογικής βίας που διαμορφώνεται μέσω των blogs**. Είναι ένα θέμα σύγχρονο, ένα θέμα το οποίο ανοίγει μία μεγάλη συζήτηση ως προς το θέμα του διαδικτύου. Επειδή όμως ως Ελληνική Αστυνομία έχουμε κάνει μία πολλή μεγάλη, θα έλεγα, δουλειά στο θέμα της Δίωξης του Ηλεκτρονικού Εγκλήματος -και μπορούμε να πούμε ότι μέσα από μία διαχρονική προσπάθεια της πολιτείας να στηρίξει τον τομέα αυτό της Ελληνικής Αστυνομίας-, είμαστε σε πάρα πολύ καλό επίπεδο. Θα έλεγα ότι ίσως είναι από τους τομείς και που ως Ελληνική Αστυνομία είμαστε υπερήφανοι σε παγκόσμιο επίπεδο για τη δράση μας και μάλιστα με την τελευταία αναβάθμιση που έγινε της Υπηρεσίας με τη σύσταση της Υπηρεσίας Οικονομικής Αστυνομίας και Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος και με το επιστημονικό προσωπικό τους Αξιωματικούς ειδικών καθηκόντων που πήραμε και έχουν εμπλουτιστεί αυτές οι Υπηρεσίες, εκτιμούμε ότι θα αναβαθμίσουμε ακόμη περισσότερο την επιχειρησιακή μας δράση.

Επιτρέψτε μου, όμως, για να ολοκληρώσω το κομμάτι αυτό, το επιχειρησιακό, να επιχειρήσω και μια μικρή αναφορά, με την εμπειρία μου από την προϋπηρεσία μου ως εκπρόσωπος τύπου και από τη θέση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, που μπορεί να δημιουργήσει προβληματισμούς από πλευράς ΜΜΕ ή δεν ξέρω ενδεχομένως, άλλου είδους αντιδράσεις, αλλά το θεωρώ επιβεβλημένο από την πλευρά μου να το κάνω διότι το θεωρώ πολύ κρίσιμο θέμα.

Αναφέρομαι στο θέμα των **κανόνων δεοντολογίας, που θα πρέπει να διέπουν γενικότερα το θέμα της λειτουργίας του τύπου, των ΜΜΕ**, και των ηλεκτρονικών μέσων και από πλευράς λειτουργών του τύπου, αλλά και των αρμοδίων ανεξάρτητων αρχών. Θα πρέπει να το δούμε με πολύ μεγάλη υπευθυνότητα και με την προσοχή που χρειάζεται διότι το κατανοώ ότι τα ΜΜΕ σήμερα μέσα στο σκληρό

ανταγωνιστικό περιβάλλον που λειτουργούν και με δεδομένο ότι τα θέματα αστυνομικού ενδιαφέροντος προσελκύουν πάντα τα ΜΜΕ, αλλά εξασφαλίζουν και μια υψηλή ακροατικότητα ή αναγνωσιμότητα, είναι πραγματικά δύσκολο κάποιος να βρει την ισορροπία μεταξύ της είδησης, της καλόπιστης κριτικής ή της προβολής, της υπερπροβολής κάποιων δράσεων που ενδεχομένως να δημιουργούν άλλου είδους προβλήματα. Αναφέρομαι σε θέματα μιμητισμού, ηρωοποίησης, σε θέματα που παρουσιάζουν μια εικόνα αδύναμου κράτους. Δημιουργείται, θα έλεγα πολλές φορές, μια επιπόλαιη κριτική ως προς την επιχειρησιακή δράση της αστυνομίας ή μη. Δρα η αστυνομία κατακρίνεται, δεν δρα κατακρίνεται.

Παράλληλα τείνει να δημιουργηθεί ένα περιβάλλον κοινωνικής περιθωριοποίησης για τον αστυνομικό, που και αυτό είναι πάρα πολύ επικίνδυνο και πρέπει να το προσέξουμε διότι και ο ίδιος ως άτομο, αλλά και η οικογένειά του και τα παιδιά του, ζουν σε ένα κοινωνικό περίγυρο. Εκτιμούμε ότι δουλεύουν και προσφέρουν στην κοινωνία, υπάρχουν πάντα οι εξαιρέσεις για τις οποίες όλοι αγωνιζόμαστε αυτές να είναι οι λιγότερες και όπου διαπιστώνονται ο πέλεκυς της τιμωρίας -και ο διοικητικός και ο ποινικός- να είναι αυστηρός, αλλά δεν μπορεί ακόμη 40 χρόνια μετά την δικτατορία ή άλλα τόσα από τον εμφύλιο η Ελληνική Αστυνομία σήμερα να ζει με τις σκιές και τα φαντάσματα του παρελθόντος.

Είναι πολύ μεγάλη η αγωνία μας σε αυτό το θέμα. **Σήμερα στις ειδικές υπηρεσίες, όπως είναι τα ΜΑΤ υπηρετούν νέα παιδιά** και κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και στις άλλες Υπηρεσίες. Δεν μπορεί να ωθείται, αθέλητα μεν, κάποιος σε μια κοινωνική περιθωριοποίηση. Αυτό είναι πολύ επικίνδυνο ακόμη και για τη ψυχολογική στήριξη του αστυνομικού και τη διασφάλιση όλου εκείνου του περιβάλλοντος που χρειάζεται για να μπορεί να ενεργεί μέσα σε ένα περιβάλλον αυτοκυριαρχίας, ψυχραιμίας και εν πάση περιπτώσει με την υπευθυνότητα που απαιτείται να έχει ένας δημόσιος λειτουργός ως αστυνομικός. Ή δεν μπορεί, για παράδειγμα, το τελευταίο διάστημα να προβάλλονται κακοποιοί και να υπερηφανεύονται για τη δράση τους, ότι είναι τα πρωτοπαλίκαρα των απαγωγών, ότι δεν μπορεί το κράτος να βρει τα λύτρα και να επιχειρείται με μεγάλη δεξιοτεχνία

ένας εξευτελισμός των αστυνομικών με την έννοια ότι σε κατ' οίκον έρευνα έκλεψαν τα μποξεράκια του κακοποιού διότι ήταν μάρκας, τη στιγμή που όλοι ξέρουμε ότι όλα αυτά γίνονται με την παρουσία εισαγγελικών λειτουργών. Τέτοιου είδους απαξιώτικες αναφορές και συμπεριφορές προσβάλουν τον καθένα.

Ακόμη και στο πλαίσιο της τρομοκρατίας υπάρχει μια υπερπροβολή της δραστηριότητας των τρομοκρατών, μια υπερπροβολή και ανάλυση των διαφορών προκηρύξεών τους και καλλιεργείται ένα κλίμα ηρωοποίησης ορισμένων ατόμων. Θέλω επίσης να θυμίσω το θέμα της συνομοσίας των πυρήνων της φωτιάς. Όταν έγιναν οι πρώτες συλλήψεις όλοι προσπάθησαν να κάνουν μια απαξίωση στο θέμα των παιδιών με την κατσαρόλα. Δεν είναι όμως τόσο απλό το θέμα των πυρήνων ή των παιδιών με την κατσαρόλα. Σας θυμίζω τις επιστολές, τις οποίες έστειλαν μέχρι και στο εξωτερικό, τα εκρηκτικά που βρήκαμε πάνω τους, αυτά με τα οποία επιχειρούσαν.

Μέτρα για την αθλητική βία. Ιδιαίτερα αυτή την περίοδο και με το πρόβλημα που έχει προκύψει για το θέμα των στημένων παιχνιδιών νομίζω ότι θα είναι πάρα πολύ δύσκολο και επικίνδυνο το περιβάλλον, το οποίο θα δημιουργηθεί με την έναρξη του νέου πρωταθλήματος. Χρειάζεται να ληφθούν νομοθετικά μέτρα. Εμείς ως Υπουργείο και ως Ελληνική Αστυνομία έχουμε κάνει τις προτάσεις μας. Στους ευρωπαϊκούς αγώνες δεν γίνεται απολύτως τίποτα, διότι οι ποινές που προβλέπονται είναι πάρα πολύ αυστηρές και άμεσης εφαρμογής.

Σε ό,τι έχει σχέση με το θέμα του θεσμικού πλαισίου, που διέπει την έκτιση των ποινών όσων καταδικάζονται για τρομοκρατία ή για οργανωμένο έγκλημα. Δεν μπορεί αυτός που καταδικάζεται για οργανωμένο έγκλημα, για ληστείες με μακρύκαννα όπλα και λοιπά ή για τρομοκρατία να υφίσταται τις ευεργετικές διατάξεις που ισχύουν για ένα κοινό παραβάτη των διατάξεων του κοινού ποινικού δικαίου. Χρειάζεται ουσιαστικά κάποιος να αντιλαμβάνεται ότι η ποινή, η οποία θα του επιβληθεί, δεν ξέρω αν πρέπει να είναι μεγάλη ή μικρή, αλλά αυτή που θα του επιβληθεί θα πρέπει να εκτιθεί.

Επίσης, υπάρχει ένα κρίσιμο θέμα που διέπει τη μεταχείριση των φυλακισμένων. Παρατηρούμε λόγω των δυσκολιών που έχει σήμερα το θέμα της σωφρονιστικής μεταχείρισης των κρατούμενων εξαιτίας και της υπερφόρτωσης στις φυλακές, οι

κατάδικοι για την τρομοκρατία να συνευρίσκονται στα ίδια κελιά με τους ποινικούς, και να δημιουργείται μία ριζοσπαστικοποίηση και των μεν και των δε και ουσιαστικά παρατηρείται μία πολύ ανησυχητική ώσμωση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας. Επίσης, το θέμα της χρήσης των κινητών τηλεφώνων μέσα στις φυλακές είναι καθοριστικής σημασίας.

Συμπερασματικά επιτρέψτε μου να αναφέρω ότι είναι ανάγκη να υπάρξει ένα δόγμα εσωτερικής ασφάλειας. Στο πλαίσιο της εθνικής συναίνεσης για την εθνική ασφάλεια, είναι απολύτως αναγκαίο να υπάρξει ένα δόγμα εσωτερικής ασφάλειας, όπου η χώρα μας, η πατρίδα μας, να μπορεί να διαχειρίζεται αποτελεσματικά τόσο τις παραδοσιακές απειλές και τους κινδύνους, όσο και τις νέες ασύμμετρες προκλήσεις που προέρχονται από ένα συνθετότερο και ιδιαίτερα απρόβλεπτο διεθνές και περιφερειακό περιβάλλον.

Το δόγμα εσωτερικής ασφάλειας θα πρέπει να περιλαμβάνει τις εξής θεματικές ενότητες: το όραμα και τις κεντρικές αξίες για την επίτευξη ενός ασφαλούς εσωτερικού περιβάλλοντος, περιγραφή του περιβάλλοντος ασφαλείας, και των προκυπτουσών απειλών, προκλήσεων και προβλημάτων ασφαλείας για τους πολίτες, στόχοι και αποστολές, βραχυπρόθεσμοι, μεσοπρόθεσμοι και μακροπρόθεσμοι, ιεράρχηση των στόχων και των αποστολών, διαθέσιμα μέσα, εργαλεία και δυνατότητες για την επίτευξη των κεκτημένων στόχων.

... ο κεντρικός επιχειρησιακός σχεδιασμός ξεκινάει με ορισμένες βασικές παραμέτρους. Η πρώτη παράμετρος είναι η διασφάλιση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι σε αυτούς που θέλουν να συγκεντρωθούν και να διαδηλώσουν ειρηνικά. Επίσης βασική παράμετρος είναι αποφευχθεί η απώλεια ανθρώπινης ζωής ή ο σοβαρός τραυματισμός και οπωσδήποτε μετά η προστασία των δημοσίων κτιρίων και η διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών που τελευταία σε ένα βαθμό απειλούνται...

... να έρθω στο κρίσιμο θέμα στις 28 και 29 ή και στις 15. Είχε προαναγγελθεί με παρά πολλούς τρόπους ότι στις 15 ή μετά ανάλογα πως θα εξελίσσονταν οι ημερομηνίες για τη συζήτηση του μνημονίου και των υπολοίπων, ότι θα επιχειρηθεί αποκλεισμός της Βουλής, παρεμπόδιση της εισόδου των βουλευτών και αφήνονταν βέβαια να καλλιεργείται χωρίς όμως να είναι ορατό το

κέντρο, το οποίο έβγαζε αυτή τη φήμη «να καεί η Βουλή, να μπούμε στην Βουλή, να πέσει η Βουλή».

Άρα τουλάχιστον για τις 28 και 29 ο **κεντρικός σχεδιασμός ήταν, να μην έχουμε απώλεια ανθρώπινης ζωής**, να μην έχουμε σοβαρό τραυματισμό. Εκείνοι που θα ήθελαν να διαδηλώσουν, να διαδηλώσουν, αλλά σε κάθε περίπτωση να υπάρξει η προστασία της Βουλής, να μην υπάρξει κατάληψη της Βουλής, να διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία του κοινοβουλίου, αλλά και η προστασία της ευρύτερης περιοχής όπου στεγάζονται υψηλής σημασίας κυβερνητικά κτίρια, το Προεδρικό Μέγαρο, το Μέγαρο Μαξίμου, το Υπ.Εξωτερικών.

Εδώ θέλω να τονίσω το εξής: Υπήρξε ένας επιχειρησιακός σχεδιασμός ιδιαίτερα δύσκολος και λεπτός και θέλω να υπενθυμίσω ότι στην Ισπανία, υπήρξε αποβίβαση των βουλευτών από ελικόπτερα για να μπουν στο κοινοβούλιο.

Εδώ ήταν πραγματικά θέμα εθνικής αξιοπρέπειας, το να λειτουργήσει το κοινοβούλιο διότι έχουμε και την παγκόσμια πρωτοτυπία, «να απειλείται το κοινοβούλιο» από πολίτες και να καλλιεργούνται αντιλήψεις περί άμεσης δημοκρατίας, περί κατάληψης του Συντάγματος. Και πράγματι ο σχεδιασμός αυτός απαιτούσε και την ύπαρξη μεγάλων δυνάμεων. Φέραμε δυνάμεις από την επαρχία, διότι έπρεπε να εξασφαλίσουμε το κοινοβούλιο, έπρεπε να εξασφαλίσουμε την ομαλή προσέλευση και αποχώρηση των βουλευτών.... με δεδομένο ότι έπρεπε να έχουμε ορισμένες δυνάμεις αγκιστρωμένες στη φύλαξη αυτών των κτιρίων που ήταν υψηλής επικινδυνότητας, οι δυνάμεις που είχαμε για να αντιμετωπίσουμε τα άτομα που δημιουργούσαν τα επεισόδια, ήταν γύρω στα 240 άτομα. Αυτό θα πρέπει να εκτιμηθεί σε σχέση και με την ποσότητα των δακρυγόνων που ρίξαμε διότι έχεις δυνάμεις λίγες που μπορείς να παρατάξεις γιατί πρέπει να κρατήσεις τους φραγμούς και όλα τα σχετικά. Δέχτηκαν σφοδρότατες επιθέσεις, νομίζω ότι αξίζει το κόπο να ρίξετε μια ματιά στις φωτογραφίες. Και με βάση αυτά θεωρούμε ότι ο επιχειρησιακός μας σχεδιασμός πέτυχε σε πολύ μεγάλο βαθμό. Σε ό,τι αφορά τις δυνάμεις και στις 28 και στις 29 του μηνός ήταν οι ίδιες δυνάμεις, με ένα πεδίο από το πρωί μέχρι το βράδυ, διότι και μετά τη λήξη των επεισοδίων στις 28 του μηνός, παρέμειναν οι συγκεντρωμένοι στο Σύνταγμα. Εμείς έπρεπε να έχουμε ανεπτυγμένες τις δυνάμεις για την ασφάλεια της Βουλής και των άλλων

κυβερνητικών κτιρίων. Και από το πρωί αν λάβουμε υπόψη μας ότι τα πρώτα επεισόδια άρχισαν 8.30 ώρα το πρωί στις 29 του μηνός τράβηξαν μέχρι τις 2 το βράδυ. Με φόρτο 30 κιλά τουλάχιστον ο καθένας πάνω, με τις ασπίδες και όλα αυτά τα εξαρτήματα και κάτω από τις συγκεκριμένες θερμοκρασίες που υπήρχαν εκείνη την περίοδο.

Και εδώ επίσης υπήρχε ένας κεντρικός σχεδιασμός, να μπορέσουμε να διασφαλίσουμε να μην εξαπλωθούν τα επεισόδια. Να μην παρατηρηθεί το φαινόμενο του Δεκεμβρίου του 2008, διότι μέσα στον όλο σχεδιασμό αυτών που ήθελαν να δημιουργήσουν αυτό το μπάχαλο, ήταν να υπάρξει και μια ευρύτερη διάχυση των επεισοδίων και ουσιαστικά να παρουσιασθεί μια Αθήνα του 2008 ενδεχομένως και χειρότερη.

Και βέβαια όλα αυτά με τα μέσα τα οποία έχουμε στη διάθεσή μας. Τα οποία συγκρινόμενα με αυτά που διαθέτουν άλλες σύγχρονες αστυνομίες, ευρωπαϊκές, τα δικά μας είναι ελάχιστα...σε ό,τι έχει σχέση πάντως με τους τραυματίες, θα αναφερθώ μόνο στις 29, είχαμε 106 τραυματίες, οι οποίοι μεταφέρθηκαν στα νοσοκομεία. Ένας δε αριθμός μεγάλος από αυτούς, πάνω από 20, εξακολουθούν να είναι με αναρρωτικές άδειες μετά από τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα με πολύ σοβαρούς τραυματισμούς. Εάν δε λάβουμε υπόψη μας ότι οι δυνάμεις, δηλαδή μια παρατακτική δύναμη των MAT σήμερα στην Αθήνα είναι γύρω στα 450 άτομα, όταν έχουμε 186 άτομα τραυματίες, μιλάμε για ένα πολύ μεγάλο ποσοστό απωλειών που και το αξιόμαχο των δυνάμεων αυτών, αφενός μεν το υποβιβάζει σημαντικά, αλλά δημιουργεί από την άλλη και ένα πολύ αυξημένο φόβο στους αστυνομικούς και έντοικτο αυτοσυντήρησης, άρα και μία θα έλεγα από την πλευρά τους πιο διστακτικότητα ή από ορισμένους μέσα από ένα πλαίσιο φόβου, μια μεγαλύτερη επιθετικότητα.

Πάντως με τη ευκαιρία αυτή, έχω την υποχρέωση ως Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας, με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο να σας διαβεβαιώσω ότι τουλάχιστον κουκουλοφόροι στις τάξεις της αστυνομίας ή με την ανοχή της αστυνομίας ή λογικές λειτουργίας παρακράτους δεν υφίστανται. Και αυτό θα αποτελούσε προσβολή και στους αγώνες τους δικούς σας και όλων μας που έχουμε κάνει για την εμπέδωση της δημοκρατίας στη χώρα και όσων πέρασαν από το Υπουργείο, κατά διάφορα χρονικά διαστήματα, ως Υπουργοί, από τη μεταπολίτευση και μετά...